

LA NATURA A CASA

Cada vegada és més freqüent que la gent compri plantes i flors, ompli els racons de la seva casa de color verd, de vida, i es preocupi de regar-les i cuidar-les acuradament. Aquest fet es dona molt freqüentment a les ciutats; això podria ser conseqüència del panorama que tenen la majoria dels ciutadans al acostar-se a la finestra de llur llar: inacabables blocs de pisos, edificis i tota mena de construccions, sorolls i fums. Inconscientment el seu desig seria veure un gran parc, una gran taca verda plena de rialles i d'ocells.

Desgraciadament la política dels qui cobren els impostos està lluny de projectar-hi parcs i taques verdes.

Per sort als voltants de La Roca hi domina el color verd sobre el gris o el negre. Els seus habi-

tants poden tenir plantes a casa i a fora; un privilegi que poca gent té, i camps i boscos per on poder passejar.

A aquells a qui els agrada tenir un animaló dels voltants, els hi proposaria que provesin l'aquari com una manera fascinant d'acostar-se al petit món de les basses. Es pot començar amb un aquari rectagunlar petit, només es necessita una petita xarxa o caçapapallones i uns quants pots de vidre. Quan tinguem localitzada la bassa hem d'explorar els voltants, les plantes aquàtiques, etc. i hem d'agafar uns quants insectes aquàtics: uns capgrossos, un cargol d'aigua, etc. i si cau algun peix petit, encara millor.

A l'aquari hem de posar-li sorra fina rentada del riu i unes

pedres boniques amb forats o formes que serveixin d'amagatall. També hi posarem aigua de la mateixa bassa o de la corrent (però no ha de tenir clor), i els insectes i les larves capturats. Amb paciència podreu veure com els insectes aniran a menjar-se si són d'espècies diferents, com creixen, etc. Si podeu els hi doneu cucs o altres animalons més petits de la bassa si sabeu que els insectes capturats són carnívors. Si agafeu algun escarabat d'aigua li doneu plantes. Amb el temps observareu com la vostra afició va creixent i com haureu anat descobrint, de mica en mica, els secrets que amagava aquell racó del riu o de la bassa. Quedareu sorpresos.

Pere Rubio

E S P L A I

Tot té el seu temps. Es neix, es creix, s'és jove, madur, vell i hom mor. Aquesta reflexió tan senzilla ens porta a contemplar les coses que fem a fi que no ens desesperem quan arriba la fi. El Patronat, que va néixer l'any 1933, promogut per aquells benemèrits homes i dones, com són el Sr. Quimet, en Joaquim Lliví, i la Sra. Pugés, mare d'en Antoni Pugés, de tots prou conegut, i una infinitat de persones que volien i estimaven La Roca, tenia una funció social, cultural i religiosa molt concreta: que les famílies tinguessin un lloc de trobada, pares i fills, per passar la tarda. Aquella funció ja no és avui per avui necessària. La facilitat de comunicacions i l'ambient cultural, l'importància de la llibertat dels fills... i una quantitat d'etcèteres que mai s'acabaria, han obligat a replantejar-se quin era el paper actual del Patronat. Ultra que, com tantes vegades passa, alguns, portats per la seva ideologia anti... l'han malparlat, i el voldrien al marge de la

tutela de la Parròquia. Però aquesta no és ara la qüestió. De la necessitat de fer quelcom pels infants i els adolescents, ja fa anys va sorgir la idea de fer unes colònies confessionals. Es a dir, que es tingués en compte la tradició familiar cristiana. Cert que no és una trobada de Catequesi ni els nens i nenes comencen les seves tasques fent el nom del Pare ni ressaltant el Pare Nostre. Això és cert. Però sí que és cert que, tant l'Equip de Monitors, uns 20, com el Grup de Pares que els encoratge, com la parròquia, són decididament cristians. Respectant, com és natural, el criteri dels pares. La Parròquia i el Grup d'Esplai ha fet una oferta generosa, desinteressada des de la perspectiva cristiana.

Han passat coses, s'han originat conflictes, no hi ha diners, però han sortit ja 6 monitors amb títol, se n'han preparat altres per començar-lo aquesta tardor, s'han fet trobades pels adolescents que esperen arribar als 17 complerts per treure's el títol de Monitor, per tres anys seguits s'han organit-

zat colònies (La Nou del Berguedà Campalans i Bessalú) amb un total d'entre 60 i 90 infants i adolescents... I tot això és possible gràcies que el 53 un Mossèn, Mn. Tomàs i uns homes i dones varen pensar que l'espai de darrera de la Rectoria s'hi podriabastir un Patronat Parroquial de Pares de Família. Ha mort aquell Patronat, però n'ha quedat la llavor: encara s'hi fa teatre, de grans i de menuts, encara hi ha cinema no amb la periodicitat que alguns desitjarien, i del Patronat Parroquial n'ha sortit aquest Esplai-Colònies que són la il·lusió de tants menuts, l'esforç de tants nois i noies que preparen, lluiten, disfruten i fan amistat entre ells tot fent aquest servei als menuts i no tan menuts que busquen on els organitzin els seus temps lliure o de lleure. I esperem que temps a venir les coses canviïn i d'aquesta arrel del Patronat encara en surtin més serveis al nostre poble.

Patronat-Esplai-Colònies